

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om Statens Uddannelsessøtte.

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 4/10 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Aase Olesen):

Forslagsstillerne ønsker, at dagpengeloven ændres således, at studerende, der bliver gravide og ikke længere er berettiget til SU, fordi de ikke længere er studieaktive, kan modtage dagpenge under graviditet, barsel og adoption på lige fod med lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende. Om baggrunden for forslaget henvises til, at det i praksis har vist sig vanskeligt at få hjælp efter bilstandsloven.

Det er ikke min opfattelse. I anledning af dette lovforslag har Undervisningsministeriet oplyst, at som hovedregel kan de uddannelsessøgende ikke få uddannelsessøtte, når de ikke er studieaktive. Denne regel fraviges i tilfælde af f.eks. fødsel, hvor SU-Styrelsen kan bestemme, at støttetiden kan forlænges. I praksis forlænges støttetiden i op til 6 måneder for moderen. Det er altså ikke rigtigt, hvad der står i bemærkningerne til lovforslaget, at studerende, der er gravide, ikke er berettiget til uddannelsessøtte. De får efter fast dispensationspraksis forlænget støttetiden i op til 6 måneder, hvis graviditeten medfører forsinkelse af studiet.

Efter lovforslaget er det en betingelse for at få dagpenge, at den studerende har fået bevilget orlov fra uddannelsesinstitutionen.

Uddannelsessøgende, der har orlov, kan efter gældende regler ikke få uddannelsessøtte, og orlovsperioden medregnes derfor heller ikke i støttetiden. Der er derfor ikke behov for at ændre loven om uddannelsessøtte, og jeg mener også, at der med de gældende regler i bilstandsloven om økonomisk og praktisk støtte ydes en indsats fra det offentlige, der i tilstrækkeligt omfang sikrer gravide uddannelsessøgende. Graviditet og fødsel betragtes i bilstandsloven som en social begivenhed, der kan begrunde udbetalinger af kontanthjælp, hvis bilstandslovens øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Det er hovedreglen i bilstandsloven, at der ikke kan ydes kontanthjælp til personer under uddannelse, men denne hovedregel er imidlertid fraveget ved bestemmelserne i Socialministeriets bekendtgørelse af 7. august 1990 om uddannelsessøgendes ret til kontanthjælp efter bilstandsloven i særlige tilfælde. Det er således nævnt i bekendtgørelsen, at der kan ydes løbende kontanthjælp til uddannelsessøgende, som har behov for hjælp på grund af sygdom, graviditet, fødsel eller ophør af samlivet med ægtefællen.

Ud over muligheden for den løbende kontanthjælp vil de på lige fod med alle andre kontanthjælpsmodtagere have mulighed for at søge om hjælp efter reglerne i bilstandslovens kapitel 11 om hjælp i særlige tilfælde, bl.a. til rimeligt begrundede enkeltudgifter.

Det er som nævnt min opfattelse, at disse bestemmelser i bilstandsloven giver et tilstrækkeligt grundlag for at yde hjælp til uddannelsessøgende ved sygdom eller fødsel.

I det følgende vil jeg gerne knytte nogle mere direkte kommentarer til lovforslaget og muligheden for en særlig indpasning i dagpengeloven.

Som det ikke kan være forslagsstillerne ubekendt, er retten til dagpenge ved sygdom eller fødsel efter den gældende lov betinget af en vis tilknytning til arbejdsmarkedet. Kun personer, der er erhvervsaktive og har en reel tilknytning til arbejdsmarkedet, har således ret til dagpenge efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Det vil således være et klart brud på dagpengelovens grundprincip at bevilge personer helt uden tilknytning til arbejdsmarkedet barseldagpenge efter denne lov.

Jeg vil i den forbindelse fremhæve, at Dagpengeudvalget i sin betænkning, der blev afgivet